

נועם אמרים

דברי אלוקים חיים מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרקי אבות, פרק שני. ליל שישי, פרשת דברים, תש"פ

מקווה מטהר

סוד מטהרת המקווה

נקדים מילה ושתיים מהלכות מקוואות. התורה אומרת (ויקרא י"א, לא) **אך מעיין ובור מקווה מים, יהיה מהור**. מבאר רש"י משמא דגמרא (פסחים א.ו.ט) שמן הכתוב לומדים שכאשר אדם טובל במעיין מים חיים - המטמא אף כשהמים זוחלים, או בבור מקווה מים - שם המים צריכים להיות מקוויים ועומדים במקום אחד, באשבורן, הרי יהיה מהור האדם זוכה להיטהר בטהרת אמת. כלל נוסף ידוע בהלכות מקוואות שמקווה המלאה במים שאובים ולא במי גשמים או מים חיים - פסולה מלהיטהר בתוכה.

הסוס מול האריה

נקדים להתבונן בתחילתה של פרשת קרח, שם נאמר - **ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי**. אולם הכתוב אינו ממשיך ומייחסו עד ליעקב אבינו. זאת למה? שכן יעקב אבינו ביקש, **בקהלם על תיחד כבודי**, שלא יהא שמו מוזכר בעת התקהל קורח ועדתו לחלוק על משה ואהרן. ועדיין צריכים אנו לבאר מדוע דווקא בכתוב זה לא הוזכר שמו של יעקב אבינו, בעוד במקראות אחרים העוסקים בקורח, הוא כן מיוחס עד ליעקב אבינו.

עוד זאת נציין את אשר כתבו בספרן של צדיקים שהסוס מרמז על התאוות הגשמיות, זרמת סוסים זרמתם, הסוס שטוף בתאוות גשמיות ובעולם הזה. על כן מציין דוד המלך בספר תהלים **שקר הסוס לתשועה וברוב חיילו לא ימלט**. ועל כן אף שזררו משה ובני ישראל בעת עוברם את הים סוס ורובנו רמה בים, שלא רק הרוכב המצרי השפל והטמא טבע במצולות אלא אף הסוס, הקליפה הטמאה שלתאוות עולם הזה - טבע במצולות. **כל סוס רכב פרעה** - כי הסוס

התנא מלמד במסכת אבות, פרק שני, משנה טו:

רבי טרפון אומר: היום קצר והמלאכה מרובה, והפועלים עצלים, ובעל הבית דוחק.

בספרים הקדושים רמזו בתיבות אלה 'היום קצר והמלאכה מרובה', שהן ראשי תיבות **מקוה**, והדבר בא ללמדנו שהאדם החפץ לעבור את העולם הזה אשר הוא כיום קצר שהמלאכה בו מרובה - עליו להרבות בטהרת המקווה, כי על ידי שמזדככים במי הטהרה של המקווה, מקבלים כוחות עצומים לעבור את העולם הזה בהתרוממות, כאשר כל החיים הרוחניים מתעלים, התורה והתפילה, הכל. על כן אשרי מי שמטהר עצמו במי המקווה ועל ידי כן הוא זוכה שליבו נטהר לעבודת הבורא. זה אשר רומז לנו התנא קדישא רבי טרפון בדבריו.

טהרת המקווה

יהיו נא אמרנו בעניין קדוש זה של טהרת המקווה אשרי הנהדר להיטהר במימי המקווה דבר יום ביומו. טבילת המקווה בכוחה לטהר ולקדש את האדם ולרוממו עד מאד. בבחינת **וטהר ליבנו לענך באמת**. כי עבודת הבורא מתוך אמת שאין בלתה, באה על ידי טהרת המקווה.

א התנא הקדוש רבי טרפון היה מגדולי מאורי התנאים. ידוע בענותנותו העצומה ובקדושתו הנשגבה, קודש קדשים הוא לה'. במידה מסוימת הוא נחשב כאחד מרבותיו של רבי עקיבא. רבי טרפון היה מוסר נפשו על התורה הקדושה ולא אחת כאשר הגיעו דברים לעניני אמינתה של תורה, היה רבי טרפון משתמש במילים 'אקפא את בני', ואכן חלק מבניו מתו על פניו, עד שהפצירו בו חכמים לבל ימשיך להשתמש במטבע לשון זה. הרה"ק ה'תפארת שלמה' מראדומסק ז"ע חישב ששמו של רבי טרפון עולה כמספר רפ"ח עם המלך, ללמד שתנא קדוש זה, זכה לתקן את רפ"ח הניצוצות הקדושים.

מרמזו על קליפה טמאה שכולה תאוות גשמיות. ואילו האר"י הקדוש מבאר, **סוּם וּרְוִיבוּ רַמְה בַּיּוֹם** ששתי הבחינות הללו מרמזות על שתי הקליפות הטמאות, קליפה דדוכרא וקליפה דנוקבא ושתי הקליפות הללו - טבעו במצולות וכוחם בוטל.

אם נתבונן בחשבון התיבות נמצא שתיבת **סוּם** עולה במספר קטן כמניין תיבת **שַׁקֵּר** במספר קטן, במכוון ממש, כי אכן הסוס רומזו לסטרא-אחרא שכל כולה שקר. לעולם הטומאה שכל כולו שקר. וכאשר שידד הקב"ה את מערכות הטבע וקרע לפני בני ישראל את הים, הוא שיבר את כוחות הטומאה ורמה במצולות ים גם את הים וסוס וגם את הרוכב ועל ידי כן התבטל כוח הטומאה והשקרו והתגלה כוח האמת והטוב, **יִכְרֹזוּ יִרְדְּעוּ כֹּל בְּאֵי עוֹלָם, וְכִי אַתָּה הוּא הַאֱלֹהִים, לְבָרֵךְ.**

נוכח טומאת הסוס עומדים בני ישראל, סטרא קדושה אשר נאחזים בדמות אריה דקדושה. הכתוב אומר **לִבְעִבּוֹר תִּהְיֶה יְרֵאתָ ה' עַל פְּנֵיכֶם,** ותיבת 'יראה' נוטריקון 'אריה' שהיא החיה בה נאחזים בני ישראל.

וגם כאן אם נחשב חשבונה של תיבה נמצאה פלאות, שכן **אָרִיָּה** במספר קטן עולה כמניין תיבת **אִמְתָּה** במספר קטן, לרמז שהאריה מורה על מידת האמת, היפך מידת השקר, מידת האמת היא מידת הקדושה וחוטמו של הקב"ה היא 'אמת'.

שְׁלִישִׁים תַּעֲנִישׁ לָךְ

אם במניין אמת מול שקר עסקינו, נוכל להתבונן בדבר נפלא. לבאר מדוע פותחת התורה הקדושה דווקא באות ב', בראשית ברא אלוקים וגו' ולא באות א' שהיא האות הראשונה.

הביאור יבוא על פי דברי הגמרא במסכת שבת המלמדת שבני ישראל והתורה כל עניינים הם המספר שלוש. התורה הקדושה מחולקת לשלוש - תורה, נביאים וכתובים. היא ניתנה לבני ישראל המחולקים לשלוש - כהנים, לויים וישראלים. בחודש שלישי וביום השלישי לשלושת ימי הגבלה. הרי לנו שכשאנו מונים מניין בתורה הקדושה, עלינו למנות מניין של שלוש-שלוש.

אם התורה הקדושה היתה פותחת באות א', היינו ממשיכים ומאחדים לשלוש את האות א' עם שתי האותיות שאחריה: **א-ב-ג** ואם נחשב שלוש אותיות הללו, יעלה לנו מספר ו' שהוא מניין תיבת **שַׁקֵּר** במספר קטן, כאמור. והיינו ממשיכים, **ד-ה-ו** העולות יחדיו כמניין ט"ו שהוא שוב במספר קטן (י"ג ועוד) כמספר ו' - מספר השקר. וכן הלאה, **ז-ח-ט** עולה למספר כ"ד ושילוב מספר קטן של אות כ' ואות ד' עולה יחדיו מספר שש שהוא מספר הטומאה, מספר השקר.

על כן פותחת התורה הקדושה דווקא באות ב', על מנת שיתחילו למנות את שלוש האותיות מן האות ב' ואילך. וכך נמצא: **ב-ג-ד** עולות יחדיו למניין ט' שהוא מניין האמת במספר קטן וכאמור. וכן הלאה, אותיות **ה-ו-ז** עולות יחדיו כמספר **ח"ו** ובמספר קטן (ח' ועוד י') עולות למניין ט' שהוא מניין אות אמת. וכן הלאה, **ח-ט-י** עולות יחדיו מניין כ"ז שבמספר קטן עולה ט'. **י-י"א-י"ב, י"ג-י"ד, י"ה-י"ו, י"ז-י"ח.**

כל שלישיית אותיות עולות יחדיו למספר ט' שהוא מספר אמת.

א' אינה מן המניין

אולם אות א' אינה מן המניין, היא אינה מצטרפת ומתחברת לאותיות האחרות, כי האות א' מרמזת על אלופו של עולם, על הקב"ה שאין מי שיחבור לו, להמשיל לו להחבירה. הקב"ה הנו אחד יחיד ומיוחד שאין יחידות כמוהו. אחרי ה' תלכו ואותו תעבודו, כולם תחתיו כפופים ואילו משועבדים כי הוא היחיד והמיוחד.

השתא נצא ונחשב מניין אות **א"ף** במילוי ונמצא יחדיו סך **ק"א** אשר עולה במספר קטן כמספר שלוש, המרמז על שלוש המדרגות, צד ימין שהיא מידת החסד, צד שמאל שהיא מידת הגבורה והאמצע שהיא הממוצע ביניהם - מידת תפארת. וכל אחת משלוש המידות מכוונת אף היא נגד שש המידות, חסד שבחסד, גבורה שבחסד וכן הלאה. נמצא שגם שלוש אלה מצטרפות לעוד שש המידות והרי לנו שוב המספר ט' שהוא מספר תיבת אמת במספר קטן, הנה כי כן, חותמו של הקב"ה אמת העולה למספר ט'.

והאמת שאין לנו כל קצה של השגה בדרכי הקב"ה, מלך עליון על כל צבא מרום, אשר כל מאן דעביד רחמנא לטבע ביעוד.

ברזא דמניינא נוכל להבין גם את אשר אמרו - **קודשא בריך הוא, אורייתא וישראל חד הוא.** על ידי החשבון הבא. אם נחשב מניין שמו של הקב"ה **הויה"ה** הקדוש, נמצא סך **כ"ז** ואם נצרף במספר קטן כ' ל-ו', נמצא מספר ח. כך גם התורה הקדושה, **תורה** בגמטריה **תרי"א** ואם נחשב האותיות הללו שוב נמצא ח. ואילו ישראל נרמז באות י' שהוא עולה כמספר **א** במספר קטן, וממילא כאשר מחברים את בני ישראל להקב"ה ואת בני ישראל תורה, משתלב אות **א** עם אות **ח** ואנו מקבלים יחדיו אות **ט** שהוא כאמור מספר תיבת אמת, אמת שכולה קודש. כי הקשר בין הבורא, בין תורתו הקדושה ובין בני ישראל - הוא קשר שכולו אמת.

אל תיחד כבודי

כעת יתבאר לנו דבר הנאמר אצל קרח כאשר יעקב אבינו אינו מוזכר שם. כי הלא קרח נאחז במידת השקר ובמידה זו הוא בא לחלוק על משה רבנו שכולו אמת.

נחשבה נא תיבות **קרח בן יצהר בן קהת בן לוי** ונמצא יחדיו סך **א"ף ש"ב** אשר במספר קטן עולה לסך ו' שהוא מספר קטן של שקר. ואם היו מצרפים וממשיכים לייחס אותו גם ליעקב אבינו ומוסיפים את התיבות **בן יעקב** היינו באים לסך **א"ף תקנ"ד** אשר עולה במספר קטן כמניין **ט"ז** שגם הוא עולה במספר קטן כמניין שקר - ו. השקר הלא הוא היפך מידתו של יעקב אבינו, תיתן אמת ליעקב, על כן לא רצה יעקב אבינו להיות נמנה במקרא זה יחד עם קורח, שלא יעלה למספר מידת השקר חלילה וחס.

וכאשר נבלעו קורח ועדתו במעבה האדמה, הכריזו וצעקו **משה אמת ותורתו אמת.** כי משה רבנו כל מהותו היא

ביטול הטומאה והבאת הטהרה. הלא אין הדבר דומה אלא למי שטובל ושרץ בידו.

לכך נאיר את דברי הירושלמי הכותב שביטול בריה הוא בסך **אלף** שמוכּוּן גם כנגד מניין תתק"ס שכן אלף עם הכולל עולה לסך התיבות **תתק"ס** **לוג**. והאמת אם נחשב את המניין בדיוק, בלי הכולל, נמצא ש**תתק"ס** **לוג** עולה כמספר **תתקצ"ט** ומספר זה במספר קטן עולה לסך **כ"ז** אשר יחדיו, כ' ו-ז', עולים יחדיו למספר ט' שהוא מספר הקדושה והאמת. ואכן, כך, בכוח מידת האמת שהיא מידת הקדושה - זוכה האמת לטהרת המקווה.

כך נבין את מאמר המשנה בחתימת מסכת יומא, מדברי רבי עקיבא: **מה מקווה מטהר את הטמאים**, כמו המקווה שמתהרת את הטמאים מכוח מספר אלף העולה כמספר **תתק"ס** **לוג** שהוא שיעור המים שצריך לטהרת המקווה. **כך הקב"ה מטהר את ישראל** כי גם הקב"ה מטהר את ישראל בהיותו אלף - אלופו של עולם והיהודי המתחבר עם הבורא יתברך שמו הוא-הוא הזוכה להיטהר על ידי הבורא יתברך.

ראו גם ראו לשונו המזוהר של הנשר הגדול, הרמב"ם (פ"א מהלכות מקווה, הלכה ב') שם כותב בהאי לישנא - **מי שטובל עצמו ופירש עצמו ממחשבות האונן ורעות הרעות, הרי הוא טובל במי הרעת**. דעת היא האמת, ההבדלה להבין מהי האמת המוחלטת. דעת היא התורה הקדושה והתורה היא תורת אמת. והאמת היא-היא יסוד הטהרה, על כן טהרת המקווה תלויה גם קשורה בפרישה מן הדעות הרעות וטבילה במי הדעת, כי האמת, התורה והקדושה - הן הן המטהרות את האדם מכל חלאה וטומאה ומביאות עליו קדושה והודו ככות.

רבי טרפון מרמז: היטהרו במקווה

עתה צאו וחיטבו והביטו נפלאות. כאשר נחשב מניין תיבות **במקוה מים** נמצא סך **רמ"ג** וכאשר נחשב את הסך הזה במספר קטן (ה, מ, ג, א) סך ט' הרומו למניין אמת במספר קטן. כי כל הטבילה היא בסוד האמת, האמת המטהרת ומזככת. אשר על כן, זה אשר טובל במים שאובים אין עולה לו טבילה, כי **מים שאובים** עולה למניין **תי"א** אשר הוא במספר קטן - ו' הרומו למניין השקר כאמור, כי ו' הוא מספר השקן וגם תיבות **ביד השמן** עולות למניין **רע"ה** שהוא במספר קטן עולה למספר **פ"ז** שהוא במספר קטן (י"ה-ה) עולה למניין ו' והוא סוד השקן מול סוד האמת. שהוא בעצם סוד הטומאה מול סוד הקדושה.

כעת גם יתבאר לנו בביאור יקרות מאמרו של רבי טרפון, התנא האלוקי, אשר בא ללמדנו עד כמה יש לאחוז בפלך הטהרה ולהיות בין המשכימים בכל יום ויום לטבול במקווה הטהרה ובכך להתנתק ממוסרות הטומאה והשקר ולדבוק במוסרות הקדושה והאמת.

על כן אומר התנא **היום קצר והמלאכה מרובה**. ואם נחשב מניין התיבות הללו בלא ראשי התיבות (המרכיבות, כאמור, את התיבה 'מקוה'), נמצא סך **תרנ"ד** אשר במספר קטן (ת, ה, ג, ד-ד) עולה למספר ט"ו שהוא כאמור במספר קטן עולה למניין ו'

מהות של אמת. **משה רבינו** עולה למספר **תרי"ג** ויחדיו עם שם הוי"ה ברוך הוא עולה שמו לסך **תרל"ט** ומניין אותיות זה במספר קטן עולה **ח"י** שגם הוא במספר קטן (ה-ו-י) עולה למניין **ט** שהוא כאמור מניין מידת האמת. וזהו סוד 'משה אמת ותורתו אמת'. כי כן, להעפיל במזדרגות הקדושה ולזכות להיות מלומדי התורה הקדושה אי אפשר בלי שמוחזקים ביסוד היסודות בעבודת ה' - יסוד האמת.

בטל בתתק"ס

מרגלית מופלאה מצאתי. בטור יורה-דעה (סימן ק, בסוף הסימן) מביא הטור שיטת יש אומרים שבריה שלימה מתבטלת בתתק"ס. כלומר אם מוכניסים בריה של איסור בתוך שיעור של תתק"ס כמותה - היא מתבטלת. כשהוא חותם: "ולא נהירא לאדוני אבי הרא"ש ז"ל".

הבית-יוסף שם מאריך שמקורה של הלכה זו היא בכמסכת תרומות ובירושלמי שם למדים שבמניין של תתק"ס אפשר לבטל גם בריה.

כותב ה'דרישה', שאכן, מצד הדין בריה מתבטלת בתתק"ס, אולם חכמים המה שגורו שמפאת חשיבותה של ה'בריה', לא תתבטל. כשהוא מביא משם רבותיו שכן הוא חבוש ביטול הבריה בתתק"ס: תיבת **בריה** במילואה (בית, ריש, יוד, הו, עס התיבות) עולה כמספר **תתק"ס** מנצא שבמניין תתק"ס נגד הבריה בתוספת הבריה עצמה ששלימה את המניין בתתק"ס'א - הבריה מתבטלת.

ובספרי הקודש גילו לנו את סוד הביטול שיש במספר זה של **תתק"ס**. על ידי מספר זה מתבטלת הגלות ומתקבצת הקדושה יחדיו. וכפי שרמז הרה"ק האמרי נועם' ז"ע שתיבות **מקבץ נדחי עמו ישראל** עולות למניין הביטול - **תתק"ס**.

מי הדעת, מי האמת

הסבר נוסף למניין הביטול של **תתק"ס** מצוין הדרישה בשם רבו, שמדין תורה, אם יש ט"ז פעמים שישים נגד האיסור, מתבטל האיסור. ואם נחשב ט"ז פעמים מספר שישים, נקבל את המניין הלזה של - תתק"ס.

הדרישה אמנם אינו מבאר מה יש במניין המצוין הלזה. אולם נוכל להבין דבר ממה שכתב הבני יששכר ז"ל, בשני מקומות (דרישה לחדש אלול, מאמר א, אות טו; וכמוזכר שם בדרישה לחדש אדר). ומבאר שנהנה האדם מורכב מארבע יסודות: אש, רוח, מים, עפר. וכל אחד מאותם יסודות כלול מכל ארבע היסודות, כך שהאדם מורכב מטי"ז יסודות. עתה אם נחשב לבטל את כל הכוחות והיסודות בשישים, הרי לנו מספר ט"ז פעמים שישים שהוא מניין - תתק"ס. כך מבאר הבני יששכר את טהרת המקווה על ידי המספר הזה המבטל את טומאת האדם ומביאה אותו מטומאה לטהרה.

אך לכאורה יש לנו להקשות שהלא מניין **תתק"ס** במספר קטן, עולה לסך **ט"ו** וכבר הסברנו במניין ט"ו במספר קטן עולה לסך ו' שהוא המספר של השקר ושל כוח הטומאה, וכי יתכן שמניין זה המקביל אל מניין השקר הוא יהיה זה הגורם

חשובה לאין ערוך, עוד יותר ויותר מטבילת ערב שבת-קודש, וחשיבות רבה יש למי שמקפיד לטבול ביום השבת קודש ולהזדכך במי הטהרה.

ככל שירבו בני ישראליה להיטהר בטהרת המקווה - כך יזכו שתפילות תישמעו יותר במדומים, כי המקווה היא הפותח שער לדופקים בתפילה. המקווה גם כשמו כן הוא, מלשון תקווה, כי הטובל במקווה זוכה להרגיש תקווה ורוח טובה.

ימי בין המצרים

בימי בין המצרים אנו מצויים, ימים בהם אנו מתאבלים מרה על שריפת בית אלוקינו ועל שגלה כבוד יקרו יתברך. חסידים נהגו אף בימים האלה, תשעה ימי האבלות, לטבול במקווה טהרה, ואדרבה על-ידי הטבילה במי הדעת ניתן להמשיך ישועות גדולות ולפתוח פתחי גאולה. להמשיך המשכת גאולים שזוכה כבר במהרה לשמוח בבניין שלם יחד עם השכינה הקדושה.

תקוותנו וייחול לבבנו נזכה במהרה לראות בבניין בית המקדש. לראות כוהנים בעבודתם ולוויים בשירה ובזמורם. כך היתה עבודת קדשו של הכהן הגדול מאחיו ביום הכיפורים, ירד וטבל עלה ונסתפג, טבל ושוב טבל. עשרה קידושי ידיים ורגלים קידש הכהן הגדול מאחיו ביום הכיפורים וחמש טבילות טבל - נגד חמש התפילות שאנו מתפללים היום הכיפורים.

יעזור השי"ת שטהרת בני ישראל שהם מומשיכים על עצמם על ידי הטבילה במקווה, ימשיך על בני ישראל לזכות לבריות גופא ונהורא מעליא ובאלה הגופים נזכה לקדם פני משיח צדקנו. ובמהרה כבר ייפכו לנו אלה הימים לרחמים ולרצון ונזכה לגאולה השלימה. במהרה בימינו אמן ואמן.

הוא מספר השקר והטומאה. על כן מצוות התנא רבי טרפון ואומר שחלילה להיות בין אלה המחסרים את המקווה ובכל הם מגיעים למניין זה, מניין הטומאה והשקר אלא היום קצר והמלאכה מרובה, עם ראשי התיבות שעולות מקווה. כי על ידי טהרת המקווה זוכה אדם לצאת מכל מיצרי השקר ולדבוק באמת הטהורה, אמת שאין בלתי. אמת שהיא טהרה.

טהרת המקווה מעוררת סייעתא דשמיא

מורי ורבותי. אכן, אפשר להיות יהודי כשר וטוב, אן ערליכ'ער איד, אולם אם רוצים לזכות לסייעתא דשמיא, צריכים להיות מן המקפידים להיטהר בטהרת המקווה, כי המקווה היא זו הממשיכה על האדם שערי סייעתא דשמיא.

מטעם זה הקפידו חסידים ואנשי מעשה לטבול במקווה טהרה דבר יום ביומו, והפוחת לא יפחות מלטבול במי הטהרה אחת לשלוש ימים. הרה"ק השרף מסטרעליסק ז"ע רימו את הדבר בדבר הכתוב: **הוא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי יטהר**. שעל כל פנים צריך האדם להתחטא ולהיטהר בטהרת המקווה ביום השלישי בשבת ולשנות לטבול כעבור שלושה ימים, ביום השביעי, יום השבת קודש ועל ידי כך משיג האדם טהרה והוא משיג את המפתחות לשערי סייעתא מן שמיא.

לא אחת נשאלתי איזה טבילה חשובה יותר, האם זו של ערב שבת-קודש או זו של שבת-קודש עצמה. האם עדיף לטבול בערב שבת או שמא עדיף לטבול בצפרא דשבתא. והאמת היא שדעת בעלי בתים נוטה לחשוב שעדיפות יש לטבילת ערב שבת קודש ובה צריך יותר להדר ולהקפיד מאשר טבילת יום השבת קודש. אולם כל מי שבקי מעט ויודע מה גילו האר"י הקדוש וגוריו הקדושים יודע ומבין שטבילת יום השבת-קודש

התורה והברכה לירידינו היקר שהשתתף בהוצאת הגליון

לידידינו היקר העומד לימנינו בכל עת ועונה הרה"ח **ר' חיים אלעזר גבירץ** הי"ו ירושלים **לרגל הולדת בנו**

יה"ר מלפני אבינו שבשמים שיזכה לראות רוב נחת יהודי מכל יוצ"ח ולגדלם לתורה ולחופה ולמצוות ע"ד התורה והחסידות ויבדך רביה"ק אכ"ר

לע"נ

הרה"ק ר' אהרן בן ר' ישכר דוב מבעלזא זי"ע

נחנבד ע"י חדב"ן הרה"צ ר' יוסף מאיר ורקח שליט"א

זמנים לפרשת עקב

הדלקת נרות	מוצש"ק ר"ת	
7:16	8:50	ישכח משה
7:01	8:53	ירושלים
7:53	9:23	ניו יורק
8:34	10:01	לונדון

מעומק לבבינו מזכירים אנו ברכת מזל"א טבא **לאנ"ש היקרים כל אחד בשמו הטוב יבורך הלאו המה**

הרה"ח ר' **הלל גבירץ** הי"ו - קרית צאנז נתניה ולידידינו הנכבד הרה"ח ר' **משה אליעזר שמעון** שליט"א ירושלים

לרגל הולדת הנכד בן אל בנו/חתנו הרה"ח ר' **חיים אלעזר גבירץ** בשטומ"צ

הרה"ח ר' **אליהו למברגר** שליט"א ירושלים לחתנו הרה"ח ר' **מרדכי טמבור** הי"ו לרגל הולדת הנכד/הבן בשטומ"צ

הרה"ח ר' **קלונימוס קלמן גרינפלד** הי"ו בית שמש לרגל הולדת הבת בשטומ"צ

ידידינו הנכבד הרבני הנגיד ר' **יוסף יונה קאסוביץ** שליט"א בעל אכסניה של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בבארא פארק הרה"ג ר' **אלימלך אולאך** שליט"א ירושלים לרגל נישואי נכדו/בתו בשטומ"צ

יה"ר שיזכו לראות רוב נחת מכל יוצ"ח ולגדלם לתורה לחופה ולמעש"ט עד ביגוא"צ בב"א